సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

ఎస్. కె. జి. షుగర్ లిమిటెడ్.

1997

జనవరి, 15

వర్సెస్

బీహార్ రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు.

[కె. రామస్వామి, ఎస్. సగీర్ అహ్మద్ మరియు జి. బి. పటనైక్, న్యాయమూర్తులు.]

బీహార్ చెరకు (సరఫరా మరియు కొనుగోలు నియంత్రణ) చట్టం; 1981: సెక్షన్లు 31, 42.

చెరకు (నియంత్రణ) ఆర్డర్, 1966: క్లాజులు 3, 3ఎ మరియు 5ఎ.

చెరుకు-ధర నిర్ధారణ-అప్పీలుదారు-చక్కెర కర్మాగారం-చెరకు రైతులు సరఫరా చేసే చెరుకు-కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధర:- అప్పీలుదారుడు నిర్ణయించిన కనీస ధరను చెల్లించాడు-కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధర కంటే ఎక్కువ ధరను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది-కేంద్ర ప్రభుత్వం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు నిర్ణయించిన కనీస ధర మధ్య వ్యత్యాసానికి సంబంధించిన రికవరీ ప్రొసీడింగ్స్-రికవరీ చట్టం కింద బకాయిల ధ్రువీకరణ పత్రం జారీ-రిట్ సవాలు రికవరీ ప్రొసీడింగ్స్ అప్పీలును కొట్టివేయడం-కలెక్టర్ జారీ చేసిన ధృవీకరణ పత్రం చట్టరీత్యా చెల్లుబాటు అవుతుంది-ఉత్తర్వుల్లోని సంబంధిత క్లాజులను చదవడం వల్ల కర్మాగారం లేదా కర్మాగారాల సంఘం ఆర్డర్ ప్రకారం నిర్దేశించిన కనీస ధర కంటే ఎక్కువ ధర చెల్లించడానికి ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడంపై ఎటువంటి నిషేధం లేదని చూపదు-చెరకు పెరిగిన ధరను నిర్ణయించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వారి చట్టబద్ధమైన సామర్థ్యంలో వ్యవహరించింది.-ధరల్లో వ్యత్యాసాన్ని రాబట్టుకోవడానికి రైతులు ప్రత్యేక దావా వేయాల్సిన అవసరం లేదు-రికవరీ ప్రొసీడింగ్స్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అనుసరించిన సరైన చర్య.

మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రం వర్సెస్ జావోరా షుగర్ మిల్స్ లిమిటెడ్ మరియు ఇతరులు. , CA No. 1811-14/96 సుప్రీంకోర్టు నిర్ణయించిన 10.10.1996, సూచించబడింది.

సివిల్ అప్పీలు అధికార పరిధి

సివిల్ అప్పీల్ నెం. 488-489/1985

పాట్నా హైకోర్టు 13.11.84/8.1.85 తేదీలో C.W.T.C. No. 2370/84లో ఇచ్చిన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి R.A. in W.P. No. C.W.J.C. No.5770/1984లో ఉద్భవించినది.

వై.వి. గిరి, డి.డి.ఠాకూర్, జ్యోతి శరణ్, ప్రవీణ్ కుమార్, శ్రీమతి విజయ్ లక్ష్మి మీనన్, సునీల్ గుప్తా, శ్రీమతి ఎ.కె. వర్మ, పి.డి. త్యాగి, డి. గోబుర్దన్, డి.ఎన్. గౌర్ధాన్, శ్రీమతి పింకీ ఆనంద్, శ్రీమతి గీతా లుత్రా, బి.బి. సింగ్, అశోక్ కె.ఆర్. సింగ్, శ్రీమతి సుభాషిణి, ఎ. శరణ్, గోపాల్ సింగ్, ఎ.పి. సింగ్, ఎల్.ఆర్. సింగ్ , వి. శేఖర్ , వి.డి. మహాజన్ , పి.ఆర్. సీతారామన్ , బి. పార్థసారతి, శ్రీమతి రాణి ఛాబ్రా, సంజీవ్ సేథ్, ఎం.ఎ. కృష్ణ మూర్తి వాదనలు వినిపించారు.

కోర్టు యొక్క ఈ క్రింది ఉత్తర్వు జారీ చేయబడిందిః

పాట్నా హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ 1984 నవంబర్ 13న ఆర్డర్ నంబర్ 11లో ఇచ్చిన తీర్పు, CWJC నం 2370/84లో వచ్చిన రివ్యూ ఉత్తర్వు నుంచి ఈ రెండు అప్పీళ్లు ఉత్పన్నమయ్యాయి. బిహార్ చెరకు (సరఫరా, కొనుగోలు నియంత్రణ) చట్టం, 1981 (సంక్షిప్తంగా, 'సరఫరా చట్టం') సెక్షన్ 31 ప్రకారం అప్పీలు కర్మాగారం 'రిజర్వ్డ్ ఏరియా'ను కలిగి ఉందని, రైతులు సరఫరా చేసిన చెరకును కలిగి ఉందని అంగీకరించారు. చెరకు (నియంత్రణ) ఉత్తర్వు, 1966 లోని క్లాజ్

3 (సంక్షిప్తంగా, 'ఆర్డర్') కింద అధికారాన్ని ఉపయోగించి కేంద్ర ప్రభుత్వం చెరకుకు కనీస ధర క్వింటాలుకు రూ.13.92గా నిర్ణయించింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 1983 మార్చి 31 న చెరకు ధర క్వింటాలుకు రూ.20.50గా ప్రకటించింది. చెరకు పెంపకందారులు పిటిషనర్ కు చెరకును సరఫరా చేశారు, కాని పిటిషనర్ ఆర్డర్ కింద నిర్ణయించిన కనీస ధరను చెల్లించినట్లు అంగీకరించారు, అయితే ఆర్డర్ కింద నిర్ణయించిన ధరకు మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రకటించిన ధరకు మధ్య వ్యత్యాసం చెల్లించబడలేదు. దీంతో కలెక్టర్ రెవెన్యూ రికవరీ చట్టం కింద బకాయిల ధ్రువీకరణ పత్రం ఇచ్చారు.ఆ ప్రొసీడింగ్స్ ప్రశ్నార్థకంగా మారడంతో రిట్ పిటిషన్ దాఖలైంది. చెరకు ధరను క్వింటాలుకు రూ.13.92గా కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిందని, క్వింటాలుకు రూ.20.50 ధర నిర్ణయించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి లేదని, అందువల్ల బకాయిల ధ్రువీకరణ పత్రం జారీ చేసే అధికారం కలెక్టర్ కు లేదని హైకోర్టులోనూ, ఈ కోర్టులోనూ లేవనెత్తిన వాదన. ఎందుకంటే ఆర్డర్ కింద నిర్ణయించిన ధరను ఇప్పటికే చెల్లించారు కాబట్టి, చట్టప్రకారం ఏమీ చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదు.

పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వై.వి.గిరి వాదనలు వినిపిస్తూ, సప్లై చట్టంలోని సెక్షన్ 42 ప్రకారం ఖండసరి యూనిట్ లేదా ఓపెన్ పాన్ ప్రాసెస్ కింద చక్కెరను తయారు చేసే యూనిట్లకు సంబంధించి ధరను నిర్ణయించే అధికారం మాత్రమే ఉందని వాదించారు. ఈ నిబంధన ప్రకారం చక్కెర కర్మాగారానికి సరఫరా చేసే చెరకుకు ఖండసరి యూనిట్లకు నిర్ణయించిన ధర కంటే ఎక్కువ ధరను నిర్ణయించే అధికారం ప్రభుత్వానికి లేదు. క్వింటాలుకు రూ.20.50 ధర నిర్ణయించడం చట్ట, అధికార పరిధికి అతీతంగా ఉందని, ధ్రువీకరణ పత్రం జారీ చేయాలంటే ఆ మొత్తం చట్టానికి లోబడే ఉండాలే తప్ప రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన ఉత్తర్వులకు అనుగుణంగా లేదని స్పష్టం చేశారు. ఉత్తర్వుల్లోని క్లాజ్ 3 కింద నిర్ణయించిన ధరకు

అనుగుణంగా బకాయిలు చెల్లించామని, చెరకు రైతులకు చెల్లించాల్సిన చెరకు ధర పిటిషనర్ కు చెల్లించలేదని, అందువల్ల హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం చట్టరీత్యా సరికాదన్నారు. బకాయిలు ఉన్నా వాటిని రైతులు సూట్ రూపంలో రికవరీ చేసుకోవచ్చు. ఈ వాదనల్లో బలం కనిపించడం లేదు.

ఆర్డర్ యొక్క క్లాజ్ III యొక్క సబ్ క్లాజ్ (I) ఈ క్రింది విధంగా తెలియజేస్తుంది:

"కేంద్ర ప్రభుత్వం అటువంటి అధికారులతో సంప్రదింపులు జరిపిన తరువాత, అధికారిక గెజిట్ లో నోటిఫికేషన్ ద్వారా, చక్కెర ఉత్పత్తిదారులు లేదా వారి ఏజెంట్లు వారు కొనుగోలు చేసిన చెరకుకు చెల్లించాల్సిన చెరకు యొక్క కనీస ధరను నిర్ణయించవచ్చు. కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా కేంద్ర ప్రభుత్వ అనుమతితో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అటువంటి పరిస్థితుల్లో, తాను సూచించిన షరతులకు లోబడి, అలా నిర్ణయించిన ధరలో తగిన రిబేటును అనుమతించవచ్చు. "

చెరకు రైతులు సరఫరా చేసిన, చక్కెర కర్మాగారం లేదా దాని ఏజెంట్లు కొనుగోలు చేసిన చెరకు చెల్లించాల్సిన కనీస ధరను నిర్ణయించడమే ఈ ఉత్తర్వులోని క్లాజ్ III కింద పేర్కొనబడింది. అదేవిధంగా, ఫ్యాక్టరీ ద్వారా వచ్చిన రాబడికి అనుగుణంగా అదనపు ధరను చెల్లించాలని క్లాజ్ ఎస్ ఎ నిర్దేశిస్తుంది. క్లాజ్ III ఎ ప్రకారం చెరకు ధరకు సంబంధించి రిబేట్ కూడా లభిస్తుంది. ఆర్డర్ లోని ఈ సంబంధిత క్లాజులను చదివితే, ఆర్డర్ కింద నిర్దేశించిన కనీస ధర కంటే ఎక్కువ ధర చెల్లించడానికి కర్మాగారం లేదా కర్మాగారాల సంఘం ఒప్పందం కుదుర్చుకోవడంపై ఎటువంటి నిషేధం లేదని చూపించదు. చెరకు రైతులు తమ చెరకును ఆర్డర్ లోని క్లాజ్ III కింద కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్దేశించిన ధరకు కనీస ధరకు విక్రయించాలని బలవంతం చేయరాదనేది ఈ ఉత్తర్వు యొక్క ఉద్దేశ్యం.మధ్యప్రదేశ్ రాష్ట్రంలో వర్సెస్ జావోరా షుగర్ మిల్స్

లిమిటెడ్ & Ors. [1997] సంపుటి 9 SCC 207లో ఇద్దరు న్యాయమూర్తులతో కూడిన ధర్మాసనం, అందులో ఇద్దరు (కె. రామస్వామి, జి.బి. పట్నాయక్, జె.జె.) సభ్యులుగా ఉన్నారు, ఇదే ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకుని ఈ విధంగా పేర్కొన్నారు:

"రూల్ 3(3) ప్రకారం చక్కెర ఉత్పత్తిదారుడు చెరకు సాగుదారుడి నుంచి లేదా చెరకు రైతు సహకార సంఘం నుంచి ఏదైనా చెరకును కొనుగోలు చేస్తే, ఉత్పత్తిదారులు, పార్టీల మధ్య లిఖితపూర్వక ఒప్పందం కుదరకపోతే, చెరకును విక్రేతకు డెలివరీ చేసిన తేదీ నుంచి పద్నాలుగు రోజుల్లోగా చెల్లించాలి లేదా ఉత్పత్తిదారుడు మరియు చెరకు మధ్య అంగీకరించిన రేటు ప్రకారం విక్రయించే చెరకు ధరను అతనికి టెండర్ చేయాలి. చెరకు పెంపకందారుల సహకార సంఘం లేదా సబ్ క్లాజ్ (1) ప్రకారం నిర్ణయించిన చెరకు పెంపకందారులు కర్మాగారం గేటు వద్ద లేదా చెరకు సేకరణ కేంద్రం వద్ద లేదా అవసరమైన మొత్తాన్ని అమ్మకందారు లేదా సహకార సంఘం బ్యాంకు ఖాతాలో బదిలీ చేయవచ్చు లేదా జమ చేయవచ్చు."

2.2.1978 నాటి GSR 62(E)లో చేసిన సవరణ ద్వారా రూల్ IIIలోని క్లాజ్ (IIIఏ)ను ప్రవేశపెట్టారు. 14 రోజులకు మించి ఆలస్యమైతే ఏడాదికి 15 శాతం చొప్పున వడ్డీతో 15 రోజుల్లో ధర చెల్లించే వెసులుబాటు కల్పించారు. గతంలో రూల్ 3లోని యాక్ట్ క్లాజ్ (1) ప్రకారం చెరకు కొనుగోలుదారుడు చెల్లించే చక్కెర కనీస ధరను అందులో సూచించిన విధంగా కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయిస్తుంది. నియమం III యొక్క క్లాజ్ (2) ఈ కేసు యొక్క ఉద్దేశ్యానికి సంబంధించినది, ఇది "చక్కెర ఉత్పత్తిదారుకు లేదా అతని ఏజెంట్కు చెరకును విక్రయించడానికి లేదా విక్రయించడానికి అంగీకరించకూడదు, మరియు అటువంటి ఉత్పత్తిదారు లేదా ఏజెంట్ చెరకును నిర్ణయించిన యు 11 డి సబ్ క్లాజ్ (జె) కంటే తక్కువ ధరకు కొనుగోలు చేయకూడదు

లేదా కొనుగోలు చేయడానికి అంగీకరించకూడదు". ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 23(3) కూడా ఇదే భాషలో ఉంది, ఇది ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన సెస్ కు సంబంధించి కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధరను ఒప్పందం ద్వారా చెల్లించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది.

రూల్ 3 లోని క్లాజ్ (1) ప్రకారం చెరకు రైతుకు, చెరకు కొనుగోలుదారుకు మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం ప్రకారం కనీస ధరను నిర్ణయించినప్పటికీ, రూల్ 3 లోని క్లాజ్ (1) కింద కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన ధర కంటే ఎక్కువ ధరకు చెరకును విక్రయించడానికి లేదా కొనుగోలు చేయడానికి వారు అంగీకరించే స్వేచ్ఛ ఉంటుందని ఇది స్పష్టంగా సూచిస్తుంది. చెల్లింపును 14 రోజులకు మించి వాయిదా వేయడానికి మాత్రమే, ఆ విషయంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం లేదా అధీకృత అథారిటీ సమ్మతితో పార్టీల మధ్య లిఖితపూర్వక ఒప్పందం ఉండాలి. అందువలన, అధిక ధర చెల్లించడానికి చట్టపరమైన నిషేధం లేదు. ఒప్పందానికి అనుగుణంగా లేదా రూల్ 3(1) ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధరకు అనుగుణంగా రూల్ 3లోని క్లాజ్ (1) కింద నిర్ణయించిన చెరకు అధిక ధరను చెల్లించడానికి పార్టీల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం గురించి రూల్ 3(2) ద్వారా ఇది మరింత స్పష్టమవుతుంది.

రూల్ 3(1) ప్రకారం, రూల్ 5ఎ కింద నిర్ణయించిన అదనపు ధర, చెరకు రైతులు మరియు కర్మాగారాల మధ్య ఒప్పందం పరిధిలో ఉంది, వారు ఆర్డర్ కింద నిర్ణయించిన కనీస ధర కంటే ఎక్కువ ధర చెల్లించడానికి అంగీకరించవచ్చు. రూల్ 3లోని సబ్ రూల్ (2) ప్రకారం కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధర కంటే తక్కువ ధర చెల్లించడానికి బేరసారాలకు సంబంధించి కొనుగోలు లేదా అమ్మకం లేదా ఒప్పందాన్ని నిషేధిస్తుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, చెరకు రైతులు చెరకును ఉత్తర్వు నిర్దేశించిన ధర కంటే తక్కువ ధరకు విక్రయించాలని బలవంతం

చేయకూడదు. అందువల్ల, ఉత్తర్వుల ప్రకారం నిర్ణయించిన దానికంటే ఎక్కువ ధర చెల్లించడానికి అంగీకరించడానికి సంబంధిత సమయంలో చట్టబద్ధమైన నిషేధం లేదని మేము భావిస్తున్నాము."

అందువల్ల అధిక ధర చెల్లించడంపై ఎలాంటి నిషేధం లేదని, చక్కెర కర్మాగార యజమానుల సంఘం 1983 జనవరిలో చెరుకు రైతులతో ఒప్పందం కుదుర్చుకుందని, అందులో చెరకుకు క్వింటాలుకు రూ.20.50 చొప్పున ధర చెల్లించేందుకు అంగీకరించారని పేర్కొన్నారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన సమావేశంలో మిల్లర్ల సంఘం, రైతుల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం మేరకు ఈ ఒప్పందాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నోటిఫై చేసిందని హైకోర్టు తీర్పులో పేర్కొంది. ధర నిర్ణయించడంలో పిటిషనర్ ప్రముఖ పాత్ర పోషించారని, దానిపై 1983 మార్చి 31 వరకు చర్యలు తీసుకున్నామని హైకోర్టు పేర్కొంది. ఒప్పందం ఉన్నప్పటికీ, చట్టం దృష్టిలో కంపెనీ ఒక స్వతంత్ర సంస్థ కాబట్టి, అటువంటి ఒప్పందానికి అది కట్టుబడి ఉండదని, అందువల్ల, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన ఆ సమావేశంలో రైతులతో ఒప్పందం నుండి తిరిగి పొందే హక్కు పిటిషనర్ కు ఉందని హైకోర్టులో వాదించారు. జావోరా కేసులో ఈ కోర్టు ఈ విధంగా పేర్కొంది: "ప్రశ్న ఏమిటంటే – పిటిషనర్ల ఆధ్వర్యంలో ప్రతివాదులు మరియు చెరకు పెంపకందారుల మధ్య ఒప్పందం ఉనికిలోకి వచ్చినప్పుడు చెరకు రైతులకు ఇంత ఎక్కువ ధర చెల్లించడానికి అంగీకరించారా?, వాస్తవానికి 1976 మార్చి 21 నాటి ఒప్పందం సమయంలో కలూరం మినహా మిగతా ఫ్యాక్టరీల ప్రతినిధులందరూ అక్కడే ఉన్నారు. కలూరామ్ విషయానికొస్తే, మొదటి సారి ఆయన హాజరయ్యారు, కానీ రెండవసారి సమావేశం వాయిదా పడినప్పుడు, ఆయన హాజరు కాలేదు, చెరుకు కర్మాగారాల యజమానుల సంఘం కార్యదర్శి ఆసుపత్రిలో ఉన్నప్పుడు తనతో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారని, ఆ తర్వాత ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారని కౌంటర్ అఫిడవిట్ లో పేర్కొన్నారు. ఆ తర్వాత దాని నుంచి బయటపడేందుకు కార్యదర్శి ప్రయత్నించినప్పటికీ, చెరకు

రైతులు అందుకు అంగీకరించారని, కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధర కంటే చెరకుకు అధిక ధర చెల్లించేందుకు ఏకాభిప్రాయం కుదిరిందని, అందుకు చెరుకు రైతులు అంగీకరించారని ప్రభుత్వం పేర్కొంది. అటువంటి ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడానికి చట్టబద్ధమైన అథారిటీ అయిన చెరకు కమిషనర్ సేవ ద్వారా పెంపకందారులు మరియు యజమానుల మధ్య మౌఖిక ఒప్పందానికి ఎటువంటి నిషేధం లేదు.

కర్మాగారం ఖండ్సారి యూనిట్ కు చెరకును సరఫరా చేయమని చెరకు రైతులను బలవంతం చేసే అధికారం చెరకు కమీషనర్ కు ఉందని, చెరకు రైతు సరఫరా చేసిన చెరకు ధరను చెల్లించేలా చూడటానికి ఆయనకు యాదృచ్ఛిక అధికారం మరియు డ్యూటీ ఉందని స్పష్టమవుతుంది. నిర్ణయించిన లేదా అంగీకరించిన ధర చట్టబద్ధమైన ధర మరియు ఖండ్సారి యూనిట్ కర్మాగారానికి సరఫరా చేసిన చెరకు ధరను తిరిగి పొందడానికి ఏదైనా ఇతర ఒప్పంద అప్పులపై కర్మాగారం యొక్క చక్కెర మరియు ఆస్తులపై చట్టబద్ధమైన మొదటి ఛార్జీ ముద్రను కలిగి ఉంటుంది.

అందువల్ల, ఈ చట్టం భూమి రెవెన్యూ బకాయిలుగా రికవరీని నియంత్రిస్తుందని చూడవచ్చు. దీని ప్రకారం సీఏ నంబరు 1813/80లో రూ.6,34,166, సీఏ నంబరు 1814లో రూ.13,40,700, సీఏ నంబరు 1812/80లో రూ.2,71,000 చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు. అందువల్ల, ప్రతివాదులపై జారీ చేసిన డిమాండ్లు చట్టం యొక్క నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉంటాయి మరియు వారు వాటిని చెల్లించాల్సి ఉంటుంది." –

సరఫరా చట్టంలోని సెక్షన్ 31 ప్రకారం రిజర్వ్డ్ ప్రాంతాన్ని నిర్ణయించే అధికారం రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఉందని, మరో మాటలో చెప్పాలంటే కర్మాగారానికి చెరకు సరఫరా కోసం పిటిషనర్

కు జోన్ ను ఏర్పాటు చేశారన్నది వివాదస్పదం కాదు. ఆ జోన్ పరిధిలో చెరకు సాగు చేస్తున్న రైతులందరూ ఆ రిజర్వుడ్ ప్రాంతంలోని కర్మాగారాలకు చెరకును సరఫరా చేసే ప్రభుత్వ చర్యకు కట్టుబడి ఉంటారు. పర్యవసానంగా, కర్మాగారం కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ చర్యలకు కట్టుబడి ఉంటుంది. సరఫరా చట్టం ప్రకారం రాష్ట్రానికి ఉన్న బాధ్యతకు అనుగుణంగా, కర్మాగార యజమానులు ఈ సమావేశాన్ని ఏర్పాటు చేశారు' అని స్పష్టం చేశారు. అసోసియేషన్, రైతులు పాల్గొని క్వింటాలు చెరకుకు రూ.20.50 ధర నిర్ణయించేందుకు అంగీకరించారు. ఫలితంగా చెరకు రైతులతో పాటు ఫ్యాక్టరీ యజమానులు కూడా ఈ నిర్ణయానికి కట్టుబడి ఉన్నారు. దీనికి అంగీకరించిన తరువాత, ఆర్డర్ లోని క్లాజ్ 3 కింద కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధర కంటే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన ధర చెరకు సరఫరాకు నిర్ణయించిన ధర అవుతుంది మరియు బాధ్యతను అమలు చేయడానికి ప్రభుత్వానికి హక్కు ఉంటుంది. దీంతో రెవెన్యూ రికవరీ చట్టం కింద రికవరీ కోసం బకాయిల ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని భూశిస్తు బకాయిలుగా జారీ చేసే అధికారం కలెక్టర్ కు దక్కింది. కేంద్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిన కనీస ధరకు, అంటే క్వింటాలుకు రూ.13.92కు, ఇరు పక్షాల మధ్య కుదిరిన ఒప్పందం ప్రకారం నిర్ణయించిన రూ.20.50 ధరకు మధ్య వ్యత్యాసాన్ని ఈ సర్టిఫికేట్ స్పష్టంగా తెలియజేస్తుంది. ఈ పరిస్థితుల్లో రిజర్వ్డ్ ఏరియాలో చెరకు రైతులకు, అప్పీల్ ఫ్యాక్టరీకి మధ్య ప్రత్యేక ఒప్పందం కుదుర్చుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. కలెక్టర్ జారీ చేసిన సర్టిఫికేట్ చట్టరీత్యా చెల్లుబాటు అవుతుందని భావిస్తున్నాము. ఇంతకు ముందు చెప్పినట్లుగా, చెరకు యొక్క పెరిగిన ధరను నిర్ణయించడానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చట్టబద్ధమైన సామర్థ్యంతో వ్యవహరించింది. ధర వ్యత్యాసాన్ని రాబట్టుకోవడానికి రైతులు ప్రత్యేక దావా వేయాల్సిన అవసరం లేదు. రికవరీ ప్రొసీడింగ్స్ అనేది రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న సరైన చర్య.

అనంతరం శ్రీ గిరి వాదిస్తూ, అప్పీలు చేసిన కర్మాగారాన్ని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి మరియు డీనోటిఫై చేయడానికి నోటిఫై చేయబడిందని, ఇంటర్ రెగ్యులేషన్ లో అమ్మకాలు మరియు కొనుగోళ్లు జరిగాయని, దాని పర్యవసానాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం ఉందని వాదించారు. సంబంధిత కాలంలో చక్కెరను ఉత్పత్తి చేయడంలో వాక్యూమ్ పాన్ ప్రక్రియ అయినప్పటికీ పిటిషనర్ చెరకును నలిపాడు. కాబట్టి చెరకు ధరను అది మాత్రమే చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ఈ సందర్భంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బాధ్యతను పంచుకునే ప్రశ్న ఉత్పన్నం కాదని మేము కనుగొన్నాము. కాబట్టి, ఈ అప్పీళ్లలో మనం ప్రశ్నలోకి వెళ్లడం అనవసరం. ఈ కోర్టు 1996 ఫిబ్రవరి 29న జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల ప్రకారం మధ్యంతర ఉత్తర్వులు జారీ చేసే సమయంలో ఈ కోర్టుకు ఇచ్చిన హామీ మేరకు చెరకు రైతులకు చెల్లించాల్సిన, చెల్లించాల్సిన మొత్తాన్ని లెక్కించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని ఆదేశించింది. 62,90,398.72 రూపాయల బకాయిలను ప్రభుత్వం 1996 మార్చి 22న చెల్లించిందని, దానికి కొనసాగింపుగా పిటిషనర్ 1996 ఏప్రిల్ 3న ఆ మొత్తాన్ని జమ చేశారని తెలుస్తోంది. పై అంశాల దృష్ట్యా నిర్దేశించినది కాకుండా మరేదైనా డిమాండ్ ఉంటే చట్టప్రకారం ముందుకు సాగడానికి ప్రతివాదులకు స్వేచ్ఛ ఉందని, డిమాండ్ లేదని, ఇప్పటికే డిమాండ్ సంతృప్తి చెందితే, ఆ దిశగా ప్రతివాదులు తదుపరి చర్యలు తీసుకోకపోవచ్చని ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు.

అప్పీళ్లు తదనుగుణంగా పైన పేర్కొన్న పరిశీలనలతో కొట్టివేయబడతాయి.

ఖర్చులు లేవు.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడతాయి.